

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemška rovanja.

Vprašanje, kako bi se dosegla jedinstvo mej avstrijskimi Slovani, bilo je do nedavnega časa samo teoretično in ni prestopilo mej teoretičnega razsojevanja. V praksi ustavljali so se tej veliki nalogi mogočni faktorji, politični, zgodovinski, etnografski verski in drugi. Šestero slovanskih plemen, katera naseljujejo Avstrijo, je po okrajinah države raztresenih kakor etnografski otoki in okroženih od sovražnih narodnostij. Teh šest plemen govori v ravno tolikih jezikih in še v mnogih narečjih in pripada k štirim veroizpovedanjem. Ni čuda tedaj, da se pri takih okoliščinah stavijo združenju avstrijskih Slovanov ogromne, skoro nepremagljive težave. Samo v trenutkih silnejših ljudskih gibanj pokazalo se je mej zastopniki teh narodnostij bolj ali manj tesno zblizanje, menjava mislij, prizadevanje izdelati občni program. Tako zblizanje se je zvršilo 1848. in 1869. leta, pa obakrat ni dolgo trajalo. Poslednje zblizanje, katero je izzval padec Auerpergovskega centralističnega ministerstva in ustop Čehov v državni zbor 1879. leta, pokazalo se je trajnejše. To trenutje, ko je vrhovna državna oblast Avstrije v osebi svojega vrhovnega predstavitelja prišla k prepričanju, da daljno vladanje države v interesih centralistične klike in s pomočjo njenih vodij ni več mogoče, in ko je cesar izdal rokovedno gaslo: enakopravnost narodnostij, spoznali so slovanski poslanci, da so le vsled njih nejedinstva nemški centralisti do tedaj neomejeno vladali, da je politična jedinstvo avstro-slovanskih plemen jedino uspešno sredstvo v borbi z Nemci za avtonomijo slovanskih zemelj, jedini pot, po katerem se doseže visoki smoter — preobrazovanje Avstrije v federacijo avtonomnih slovanskih dežel. Sporazumjenje, ki se je dognalo 1879. leta trajalo je do sedaj in njega posledice so bile, da so skoro v vseh vprašanjih, katera se tičejo slovanskega sveta, vsi slovanski zastopniki postopali složno. Mi smo sicer daleč od tega, da bi praktične rezultate, katere so avstrijski Slovani dosegli teh šest let, zmatrali za velike, pa v vsakem slučaju mi to štejem za važno uslugo Taaffejeve vlade — to soglasno delovanje parlamentskih skupin, predstavitev avstro-ogerskih narodnostij ima velik odgojevalen pomen, kajti priučuje avstrijske Slovane k

vzajemnemu zblizanju in razumljenju vzajemnih interesov.

Borba Nemcev proti koaliciji slovanskih strank v Avstriji sestajala je do sedaj le v celi vrsti znanih in ne posebno uspešnih poskusov: nemška stranka in njeni organi so se vedno pritoževali, da se pritiska nemško prebivalstvo in da vedno bolj prevladuje slovanska plima, vladi nasproti dolžili so Slovane pomanjkanja patriotizma in separatističnih teženj, pred Evropo pa pomanjkanja liberalizma, ker so se združili z avstrijskimi klerikalci itd.

Poslednje državnozbornske volitve so sicer številno oslabilе nemško stranko, a spravile so na površje novo frakcijo, bolj odločnega značaja, ljudi bolj sveže, mlade, z novo bojno taktiko. Ti „novi ljudje“ v nemškem taboru pridobivajo vedno večji upliv in polagoma odrivajo prejšnje vodje stranke. Nasproti slovanski koaliciji sklenili so popustiti prejšnjo taktiko pritožeb, ovadeb in črnenja in mesto teh neplodnih sredstev poskusiti motiti soglasje mej slovanskimi strankami parlamenta in mej nje zasejati nasprotja in razdor. Na prvem shodu članov nemške stranke parlamenta sprožilo se je vprašanje o politični izločitvi Galicije od čezel v državnem zboru zastopanih s tem, da se tej deželi dovoli tako razmerje k Avstriji, v kakršnem je Hrvatska k Ogerskej. Ta projekt vzbudil je jako živ razgovor na shodu stranke in še živahnejši po avstrijskih časopisih. Organi krajnonemške stranke so ta načrt energično zagovarjali in dokazovali, da bi bila izločitev Galicije jednako koristna za Poljake, Nemce in državo.

Smoter te zanjke je dovolj viden. Ko bi se Galicija odločila, bi sedanjih 63 galiških poslancev ne bilo več v zboru ali bi pa šli na stran Nemcev. V tem ali drugem slučaju bi Nemci zopet dobili večino in lahko bi zatirali avtonomistične težnje Čehov, Slovencev, Moravanov, Hrvatov in drugih slovanskih narodnostij. Ko bi Galicijo prepustili Nemci sami sebi, bi sami ničesar ne žrtvovali, ker v Galiciji skoro ni nemškega prebivalstva in imajo tam Poljaki že brez tega neomejen upliv. Poleg tega je v Galiciji težnje, pridobiti si večjo politično samostojnost, v nekaterih krajih dosti večje, kakor pa v drugih avstrijskih slovanskih deželah.

V poljskem taboru pokazali so dovolj treznosti pri tem vprašanju. Timeo Danaos et dona ferentes, glasil se je blizu odgovor poljskih organov na ta predlog Nemcev. „Nam sedaj ni treba večje avtonomije, kakor je ta, katero imamo... Ko bi privolili v to nemško ponudbo in pustili njim snesti naše slovanske zaveznike, morali bi se nekega dne postaviti v boj proti Nemcem, ki bi bili neomejeni gospodarji Avstriji in bojevati se s takim nasprotnikom bilo bi težje, kakor s katerim koli ministerstvom...“ Blizu tak bil je odgovor skoro vseh poljskih listov in skoro vseh resnih poljskih politikov.

Sicer pa ta načrt, katerega so izmislili Nemci, ni izpeljiv še iz nekega drugega še bolj važnega uzroka. Za tak preustroj ne zadostuje navadna parlamentarna večina, treba je $\frac{2}{3}$ glasov, teh pa Nemci z vsemi silami ne spravijo vkupe. Pa tudi ni misliti, da bi v kaj takega privolila avstrijska vlada, ko bi poprej ne privolil Bismarck. Bismarck bi pa v to ne privolil pod nikakršnim pogojem.

Pa kljubu praktičnej neizvedljivosti tega predloga in nasprotovanja Poljakov ta nemški manever ne ostane brez posledic. V galiških Poljaki vzbudilo se je spoznanje, da morejo, ako hočejo in se njim to potrebno zdi, brez vsake škode za svoje politične namene, verjetno še z lastno koristjo potrgati zveze z ostalimi avstro-slovanskimi strankami in stopiti na stran Nemcev in to spoznanje, ko je vzbujeno, se ne bode tako lahko dalo izbrisati, ampak bode neobhodno slabo uplivalo na slovansko vzajemnost. Naj bode kakor že koli, nemški manever moramo zmatrati za uspešen v tem oziru, da bode gotovo razdirajoče uplival na itak ne preveč krepko vzajemnost slovanskih strank v Avstriji.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 22. julija.

Kakor smo že omenili, je „Pokrok“ priporočal, da se ustanovi česka akademija znanostij. Ta list pravi, da je ustanova česke akademije znanostij prava potreba, ker brez akademije je česko vseučilišče nestvor. Ker so Ogrji, Hrvatje in Poljaki dobili svoje akademije, morajo jo še Čehi, naj velja kar hoče. Kako bi se taka akademija ustanovila, to

LISTEK.

Slavospev

sv. Cirilu in Metodiju *).

V preteklih vekov davnosti Slovani,
Pradedje naši večkrat so se zbrali,
O važnih se rečeh posvetovali,
Pod milim nebom v lepih krogih zbrani,
Kder lipa razprostirala je veje,
Kder širil se je nje prijetni hlad,
Tam bilo je Slovanu najmileje,
Na taka mesta je zahajal rad.
Za-nj taki kraji bili so veseli,
Ko lipov cvet prijeten je bučeli.

I mi smo tukaj zbrani na vedrini,
Glej, milo se nebó na nas ozira,
V okrilji zadovoljnosti in mira

*) Ta slavospev deklamoval je pri slavnosti, katero je priredilo v čast sv. Cirilu in Metodiju 19. t. m. društvo „Edinost“ v Središči, g. učitelj Anton Vogrinec.

Dolžnosti svete zveza nas jedini.
Sešli smo danes se iz raznih krajev,
Ko da bi zvon pozval k molitvi nas,
Ko ptice se zberó iz raznih gajev,
Če kliče na odhod jesenski čas.
Srcé se vsakega zeló raduje,
To ni zastoj, to nekaj znamenuje.

Slovani tavalj so v gostem mraki,
Živeli v krivoverstva tesni sponi,
Ko nekda mnogih rodov milijoni,
Zaslepljeni, ubogi siromaki.
Častili strastno krive so bogove,
Misleč, da v njih prečudne so moči,
Poznali niso sile Stvarnikove,
Ki v svojih rokah zemljin krog drži,
Ki na vesoljnem sveti vse naróde
Ravnal je, zdaj ravna, ravnal še bode.

Objelo dolge večnosti je krilo
Tisoč let že, kar tmina je pregnana,
Kar bila iz nebes je luč poslana,
Slovanom se je v duši razvedrilo,
Razsvetila jih vere zvezda mila,

Razrušil se je krivoverstva jez,
Razpala se je duhomorstva sila,
Razkadil se zaslepljenosti bes.
Beseda božja, kakor roža zala,
Na tleh slovanskih je kali pognala.

Iz južne pokrajine, iz Soluna
Slovanom sinola je doba zlata,
Učena dva moža, rojena brata,
Prepeva vama marsiktera struna,
Prepeva slavo v ljubavi ognjeni,
Prepevala jo bode večni čas.
Zakaj pa ne? Saj sveti ste imeni,
Ciril, Metod, oj divnosladki glas!
Kar dobrega je storjeno na sveti,
To mora v vekotrajnosti živeti.

Pradede naše sta poučevala,
Jim kazala moč večne sta resnice,
Dolžnosti raznovrstne, vir pravice,
Pradede naše sta nam krščevala,
Dajala umno tujim knjigam svetim
Besed domačih miloglasni zvok,
Z navdušenostjo živo, s srcem vnetim

morajo preudarjati vsi narodni krogi. Razpravlja se vprašanje, če naj bi se „Česka učena družba“ preustrojila kar v akademijo, a tu bi jezikovno vprašanje delalo sitnosti. „Učena družba“, katere namen je samo znanost, je utrakvistična, in mora varovati jezikovno enakopravnost, četudi so se jej Nemci popolnoma odtegnili. Akademija znanostij pa mora biti popolnoma česki zavod. Govori se sicer, da je znanost kosmopolitična, a ne sme se pozabiti, da učenjaki, kateri goje znanost v materinščini, časte svoj narod. Ni zadosti, da naši učenjaki sploh bogate znanost, ampak mi smemo zahtevati, da se poslužujejo našega jezika. Mnogo naših učenih mož, kateri so pisali nemški, je tako pomoglo k slavi nemštva. Naša akademija znanostij ne bode samo znanostij gojila, ampak bode tudi dijakom pripravljala učna sredstva, katerih jim sedaj nedostaja. Tako dela tudi ogerska akademija. Iz tega in še več družih vzrokov se „Učena družba“ ne more preosnovati v akademijo. „Pokrok“ priporoča, da bi se denar za akademijo tako le nabral. Najprej bi se porabilo onih 25.000 gold., katere je nek česki mecenat poklonil „Učenej družbi“ povodom njenega jubileja. „Pokrok“ misli, da je to opravičeno, ker je darovatelj določil, da se ta vsota mora porabljati za izdajo českih knjig. Nadalje bi k temu nekaj pripomogli zakladi „Matice školske“, kateri so tudi po pravilih odločeni za pospeševanje izdajanja českih knjig. Nadalje bi tudi država nekaj dala, ker tudi daje nemški akademiji 60.000 in Krakovske 12.000 gld. na leto. Seveda bi tudi česki narod s prostovoljnimi darovi moral pomagati. Česki narod ne bode pustil propasti svojega vseučilišča, tako bode navstala česka akademija znanostij v Pragi. — Ko je iz Liberskega „Nemškega narodnega društva“ bilo nekaj članov izključenih, jih je vsled tega potem jako veliko izstopilo. Ti izključeni in izstopivši člani so pa sedaj osnovali svoje društvo z ravno takimi tendencami. Povod razpору v društvu so bile poslednje državnozbornske volitve. Ker pa pri prihodnjih državnozbornskih ali pa deželnozbornskih volitvah vsako teh dveh društev utegne postaviti svojega kandidata, ako se poprej ne doseže kako sporazumljenje, se bode razpor mej prebivalstvom še poostiril.

Ogerski naučni minister Trefort odgovoril je sedmogradskemu superintendentu Teutschu na njegove pritožbe zaradi razširjenja madjarsčine po Sedmogradskem, da ne misli odstopiti od svojega sedanjega pota, ampak bode še vedno razširjal rabo madjarskega jezika, kajti to še ni zatiranje materinščine. Saksonska mladež se sedaj vzgaja po inozemskih vseučiliščih, kjer se odtuji domovini. Superintendent naj dela na to, da se iz saksonskega vseučiliškega fonda ustanovi bogoslovsko filozofska akademija. Tako akademijo bode podpirala tudi vlada in mladini ne bode treba pohojevati inozemskih visokih šol. Ogerski minister poje tedaj zopet isto pesem, kakor pri vsprejemu južnoogerskih učiteljev. Vsakdo se mora naučiti madjarski, ker to po njegovih pojmih še ni zatiranje materinščine. Kakor se vidi, je ogerska vlada trdno sklenila pomadjariti vse nemadjarke narodnosti na Ogerskem in Sedmogradskem, naj stoji, kar hoče. Ker Madjari vidijo, da se naravno ne vekša njih število, hočejo umetno pomoči, to je Slovane, Rumune in Nemce preustrojiti v Madjare.

Vidanje državne.

Kake so razmere mej **Rusijo** in **Anglijo** zaradi afganske meje, o tem so razni listi jako različnega mnenja. Pred kratkim bila se je raztrosila vest, da so razmere zelo napete, kar je posebno uplivalo na evropske borze, pa se je zopet hitro preklevalo. Nekateri listi trdijo, da je Rusija hotela pogovore o urejenju afganske meje zavleči do jeseni, da v Angliji po novih volitvah zopet pridejo liberalci na krmilo. Ker je pa novo angleško minister-

Vpeljala jezik v književnostni krog,
Da bil dovršen v vsaki je obliki,
Ko drugi starodavni so jeziki.

Zbog tega res veliko sta trpela,
Protivnikov je stranka bila ljuta,
Ošabna, drzna, zlobna in naduta,
A vendar sta vršila vse vesela,
Za vernike in božjo čast goreča,
Razširjala med ljudstvom blagoslov,
Nikaka ni ju plašila nesreča,
Ni plašil ju napad sovražnikov,
Za rod slovanski bila sta mučenca,
Zatorej vredna večne slave venca.

Trpljenje vedno naša je osoda,
Trpimo v tesni sponi silnikovi,
Trpimo kakor mukini sinovi,
Trpimo od zaróda do zaróda,
A kakor za nočjo prisveti zora,
In ko za zoro pride beli dan,
Takó gotovo vzdignoti se mora
Med ljudstvi s časom tlačeni Slovan,
In vsi, ki so do zdaj ga strahovali,
Pred njim v bodoče bodo trepetali.

Božidar Flegerič.

stvo si pridobilo več simpatij pri narodu, kakor se je pričakovalo, jeli so v Peterburgu računati s tem, če pri novih volitvah na Angleškem zmagaajo konservativci. Pomnožili so svoje čete v srednji Aziji, da bodo pripravljeni na vse slučaje. Naravno je, da Ruse mika Herat, posebno, ker se je s pridobljenjem te pokrajine pridobi ruski Turkestan pravo vrednost za Rusijo. Zategadelj v Peterburgu nekateri silijo, da bi ruske čete prisvojile to mesto, predno ga bi mogli Angleži braniti. Gospod Lessar je tudi baje odločno za to, da Rusi posedejo Herat. Vsakemu neki pripoveduje z nenavadno odkritosrčnostjo, da Rusi morajo prisvojiti ta kraj in dokazuje, da bi to Angležem nič ne škodovalo, da tedaj zaradi tega še ni vredno začeti vojne. Ko bi Gladstone zopet prišel na krmilo, bodo Rusi poskusili po mirnem sporazumljenju pridobiti si Herat, tako je pa tudi mogoče, da si ga prilaste s silo. Ko bi se sedaj Rusi tudi za nekaj časa zadovoljili brez tega kraja, bi tako sporazumljenje ne bilo trajno. Državne koristi in javno mnenje silijo Rusijo proti Heratu in v Peterburgu se temu ne bodo mogli dolgo ustavljati. Prvo priložnost bodo porabili, da prisvoje to bogato pokrajino. Tacih povodov pa gotovo ne bode manjkalo, ker poldivji azijski narodi se ne bodo držali tako trdno pogodb, da ne bi bilo od nobene strani pritožeb. Angleški konservativci se nadejajo pridobiti Bismarcka na svojo stran, da bode oviral rusko napredovanje v Aziji. V Peterburgu pa ne verujejo, da bi nemški kancelar v tem oziru bil pripravljen ustreči Angležem. Nemčija se dosledno prizadeva Rusijo odvracati od evropskih zadev in jej še celo ugaja, ako imajo Rusi dela v Aziji in si tam razširjajo svojo državo. Dokler se angleška konservativna vlada bolj ne utrdi, to je, dokler ne dobi konservativne večine v parlamentu, tudi nemški kancelar ž njo ne bode sklepal nikakega prijateljstva.

Ruski minister notranjih zadev, grof Tolstoj, vrne se še ta mesec v Peterburg in bode zopet prevzel vodstvo ministerstva. Mnogo se je po časopisih pisalo, da bode odstol, naštevati so se že razni njegovi nasledniki. Kakor se vidi, bile so to le samo želje. Car nikakor ne mara odpustiti Tolstega, ki je jeden najodločnejših zagovornikov absolutizma.

Latinska denarstvena konferenca sešla se je predvčeraj v Parizu. Minister Freycinet pozdravil je njene člane v imenu vlade. Konferenca volila je Duclerca predsednikom in namerava skleniti izključljivo zlato veljavo po vseh deželah latinske denarstvene zveze. Temu se neki ustavlja Belgija, in se še celo ne ve, ali bode ostala pri zvezi ali ne. Najbrž se bode udala, ker bi jej odstop škodoval v narodno gospodarskih ozirih.

Kakor se govori, pojde sedan i **angleški** veleposlanik v Peterburgu, sir Eduard Thornton, za veleposlanika v Carigradu. Na njegovo mesto pride sir Robert Morier, ki je sedaj veleposlanik v Madridu.

Lord Salisbury zagotovil je Turčiji, da hoče **Egipet** izprazniti v določenem času. V tem pa Angleži v Egiptu ne bodo ničesar storili brez pritujenja sultana in družih vlastij. To se pač malo strinja z ono odločnostjo v egiptovski politiki katero so napovedovali angleški konservativni listi pri nastopu te vlade. Ako se bodo ozirali na Turke, bode znana turška počasnost in neodločnost zadrževala obetano energijo.

Dopisi.

Iz Barkovelj 20. jul. [Izv. dop.] (O čudnih naših razmerah.) Že kake dva meseca je minulo, odkar so žandarji nenadoma neko jutro odveli v zapor g. Pogorelca, trgovca na Greti. Kaj je bilo temu krivo? — Govorilo se je, da je bil tožen radi razžalitve Nj. Veličastva. Vest ta je silno razburila domače ljudstvo. In to zato, ker je g. P. kot dobrotnik domačih ljudij, tudi dober Avstrijec. Znano je, da omenjeni gospod pri vsaki priliki kaže „pravi avstrijski čut“. Znano je tudi, da vsako leto ob cesarjevem rojstvu krese zažiga ter rakete spušča; znano je tudi, da je precejšnjo svoto plačal, da je pristopil k veteranskemu društvu (ker ni bil vojak). In tega gospoda so peljali zvezanega v zapor radi razžalitve cesarja! — Evo Vam dokaza, g. urednik: „Bilo je pred blizu dvema mesecema, ko je prišel v hišo trgovca (že imenovanega gospoda) neki Barkovljanski potepuh, kateri je že večkrat v zaporu sedel, ter zahteval od imenovanega gospoda „na npanje“ raznovrstnih pijač. G. P. ni hotel dati imenovanemu potepuhu zahtevanih pijač in to zato, ker je bil že pijan. Ko je pa potem imenovani, pijani potepuh zabavljati začel, spodil ga je g. P. iz hiše. A imenovani hudobnež hotel se je radi tega nad vrlim gospodom maščevati. — Vedel je dobro, da glasoviti capovilla iz Barkovelj imenovanega gospoda kot dobrega Avstrijca in narodnjaka sovraži. Izmisli si je hudobno laž ter šel tožit imenovanega gospoda h „capovilli“ radi razžalitve cesarja. Capovilla, ljut sovražnik omenjenega gospoda, porabil je lažnjive besede potepuhove ter ukazal imenovanega gospoda aretovati. Capovilla verjel je prvim besedam potepuhovim, ne da bi o tako važnih stva-

reh nadalje izpraševal. Da je gospodu večjo žalost naredil, ukazal ga je zjutraj (mesto zvečer, ko je ono novico zvedel), ko so vsi ljudje videli, uklene-nega v Trst odpeljati. Gospod P. je sicer neustrašljiv, a radi take nezaslišane krivice prišlo so mu po potu v zapor solze v oči. Svest si svoje nedolžnosti bil je pripravljen več tisoč goldinarjev kavcije uložiti, da ga „začasno“ izpustijo. Višja Tržaška gospoda bila je pa proti tem besedam gluha. Na prošnjo nekaterih veljakov bil je omenjeni gospod vendar čez malo dni zaslišan in „nedolžen“ spoznan. Žandar, ki je imenovanega gospoda v zapor peljal, bil je nemudoma premeščen; a preiskava se je nadaljevala. Te dni pa se je vršila sodba in bil je imenovani potepuh kot hudoben lažnik krivim spoznan ter obsojen na jedno leto zapore. Po nedolžnem obsojenega gospoda P. pa je ljudstvo naidušeno pozdravljalo. Kakor se sliši pa g. P. z imenovanu obsodbo ni popolnem zadovoljen, ampak misli uložiti pritožbo proti ravnanju Barkovljanskega capoville. Pred par leti bil je i glasoviti capovilla od „Barkovljanskih možakov“ tožen radi razžalitve cesarja. Na besede Barkovljanskih možakov neso ga odvedli v zapor. Pač pa so odveli žandarji v zapor spoštovanega gospoda P., in to na besede že večkrat kaznovanega potepuha“. — Vidijo se iz tega dovolj naše v resnici čudne razmere! Govori se po Barkovljah, da tožba proti capovilli radi razžalitve cesarja ni še končana. Sliši se tudi, da bodejo priče prisegle — in potem bode konec ravnanju glasovitega Barkovljanskega capoville. Obalovič.

Iz savinjske doline 21. julija. [Izv. dop.]

Dobro nam je še v spominu, kako zaničljivo se je izrazil lanskega leta Celjski šolski nadzornik Ambrožič v nekem trgu naše krasne doline o Slovencih. Zdi se nam, da je njegov „šport“, grditi in zaničevati narod slovenski in vse, kar je slovenskega. V novejem času spravil se je ta Celjski velegerman, kojega zibel je tekla, če se ne motim, tam gori v Železnikih na Gorenjskem, nad naš šolski list „Popotnik“ in bi ga rad kar v hipu potrebil pri učiteljih svojega nadzorovalnega okraja. Pred nedavnim časom vprašal je porogljivo mladega učitelja: „Lesen Sie auch dieses Messnerblatt den „Popotnik?“ Kaj mu je učitelj odgovoril, mi ni znano, a toliko vem, da se ni preveč ustrašil tega „prijaznega“ vprašanja nadzornikovega. — Dandanes skoraj ni stanu, kateri bi ne imel svojih strokovnjaških listov in če je komu treba prebirati strokovnjaške liste, je treba to učitelju, kajti on se v svoji stroki nikdar ne izuči. Saj je vendar slaven didaktik rekel: „Najboljši učitelj je ta, ki nikoli ne neha biti učenec.“ Da pa pošten slovenski učitelj, ki hoče napredovati v prvi vrsti seže po slovenskem, prijaznem mu domačem strokovnjaškem listu, a ne po listu, ki grdi njegov narod in jezik, kakor n. pr. Graška „Päd. Z.“, je samo ob sebi razumljivo. Nadzornik, kateri prav razume svoj preimeniten posel, bi moral priporočati učiteljstvu, da prebira strokovnjaške knjige in liste, ki zastopajo zdravo pedagogiko, kakor naši domači listi; nikakor pa ne ume svoje naloge, kateri nasprotno postopa, jednako našemu Ambrožiču. Bi li ne bil on znabiti boljši mežnar, nego je nadzornik? Toliko danes o čudnem možakarji in pedagogu. Prihodnjic hočem povedati, kako brezozirno in nesramno psuje ter pritiska Celjski „škis“ značajne učitelje in kako hvali ter povzdiguje brezznačajne pristaše nemškega šulferajna.

Iz Gornjegagrada 20. julija. [Izv. dop.]

Lepo se je vršila slavnost, katero smo priredili 12. t. m. na čast sv. Cirila in Metodiju. V petek in soboto vršile so se že priprave, slavoloki, mlaji, mnogo vencev in slovenskih trobojnic dičilo je naš trg. V soboto zvečer priredila je naša prostovoljna požarna bramba baklado, kakeršne še neso videli pri nas. Godba iz Šmarija je svirala, okna bila so povsod razsvetljena in domače pevsko društvo pelo je nekoliko pesnij na grajskem dvoru pred cerkvijo. Drug dan, v nedeljo, ob 8. uri zjutraj došli so iz Kamnika gospodje Liraši z zastavo; iznenadili so nas, pokazala se je pa zopet bratovska vez, koja veže nas ž njimi kot Slovence in bližnje sosedo. Po vsprejemu podajo se odborniki okrajnega zastopa, županstva, čitalnice in požarna bramba k vsprejemu savinjskih društev, čilega „Sokola“ z zastavo in prostovoljne požarne brambe iz Rečice. Odličnih gostov in prostega ljudstva dohajalo je vedno več; voz za vozom, truma za trumo in za temi preje omenjena društva. Vsa čast gre voditelju Sokola g. Piršu, koji se je zahvaljeval v lepih besedah za vsprejem. Z godbo pada se ljudstvo v cerkev in od

tam k procesiji. Vsega ljudstva se je cenilo na osem do devet tisoč, kajti iz vseh far cele dekanije došli so pobožni farani pod vodstvom č. g. duhovnikov. Procesije udeležili so se tudi g. Liraši, Sokoli in požarni brambovci. V cerkvi zapeli so še g. Liraši prekrasno pesen na čast sv. Cirilu in Metodiju. Popoldne, ko se je ljudstvo že deloma razšlo, bil je koncert na kegljišči. Donela je pesen za pesnijo, napitnica za napitnico. Ko je pričel telovaditi Sokol, se ni moglo načuditi občinstvo spretnosti nekaterih telovadcev. Ko je prenehala telovadba in godba, poprimeta besedo g. Pirš in Gabršek. V prelepih govorih poudarjala sta vzajemnost in slogo kranjskih in štajerskih Slovencev. Bile so potem napitnice na g. Liraše in Sokole, na g. Pirša, posebno pa na č. g. dekana, koji je v zvezi z okrajnim odborom to slavnost priredil. G. Gabršek napil je potem tudi največjemu dobrotniku slovanstva, milostljivemu vladiki Strossmajerju. Žalibog, da je le prerano došla ura za odhod Sokolov in požarne brambe Rečiške. Ob šesti uri odšli so nam na žalost, ter neso počakali večerne zabave, katero je priredila čitalnica. Sešli smo se na večer v grajski dvorani, kjer je č. g. dekan opisaval v krasnem govoru pomen slavnosti in zasluge sv. Cirila in Metodija za Slovence in Slovane v vsakem oziru. Z veseljem je ljudstvo poslušalo lepe besede dekanove in po dokončanem govoru peli so gg. Liraši tako izvrstno, da se jim nismo mogli načuditi. Ples se je izvršil tudi dobro in še le pozno v noči smo se razšli. Ljudstvo je bilo zadovoljno in veselo, posebno rado je gledalo v cerkvi in pri procesiji gg. Liraše in Sokole z zastavama. (Tudi telegrami in pisma so došla, mej drugimi od Mariborskih bogoslovcev: „Prava vera bodi Vam luč, materin jezik Vam ključ do zveličanske narodne omike. Slava slovenskima blagovestnikoma in njihovim čestilcem. Kranič, Lekšé, Spéndé.“) Vedno bo ostal v spominu Gornjegraščanom ta dan in presrečo hvalo vemo gosp. Lirašem, Sokolom, Rečiškim požarnim brambovcem in g. voditeljem teh društev, kakor tudi č. gospem in gospodicinam iz vseh krajev posebno pa iz Kamnika, Mozirja, Vranskega, Rečice, Vrbovca itd. ker so se k nam potrudili in nas s svojim dohodom počastili.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 21. julija.

Predseduje župan Grasselli. Navzočnih je 17 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje župan odbornika Ničmana in prof. Tomo Zupana, ter potem naznani, da je doposlal obrtniški nadzornik za Kranjsko svoje poročilo, in tudi skupno poročilo obrtniških nadzornikov.

Mestni blagajnik Hengthaler nastopil je zaradi bolezni dopust in postavil se mu je namestnik.

Prvi mestni komisar Jakob Tome poroča o volitvi jednega zastopnika mestnega odbora v komisijo za lokalno realkino zakladdo. Izvoli se na predlog dr. Zarnika per acclamationem mestni odbornik Velkovrh.

Dalje poroča komisar Tome o volitvi treh članov mestnega zastopa v stalni zdravstveni svet. Po predlogu dr. Zarnika izvolijo se mestni odborniki: dr. vit. Bleiweis-Trsteniški, dr. Pappež in Potočnik. Izmej meščanov po Röger in Spinder.

Komisar Tome priporoča, da bi se jeden mestni odbornik volil v direktorij Elizabetišča. Izvoli se mestni odbornik dr. Staré.

Poročilo policijskega odseka o gradnji mestne bolnice za slučaje epidemičnih bolezni se odstavi z dnevnega reda, ker je poročevalec dr. vit. Bleiweis službeno iz Ljubljane odsoten.

Mestni odbornik dr. Dolenc poroča o rešitvi priziva Ljubljanske mestne občine na ministerstvo zoper c. kr. deželne šolskega sveta kranjskega naredbo z dne 12. julija 1884 št. 1324, zaradi poučnega jezika na mestnih ljudskih šolah. Poročevalec ponavlja v kratkem našim bralcem itak znano zadevo in misli, da ne preostaje družega, kakor da se naznanilo c. kr. deželne vlade, da priziva učno ministerstvo ni uvažilo, na znanje vzame. O svojem času se bode potem poročalo, kaj se je ukrenilo za nemške otroke.

Župan Grasselli naznanja, da se početkom družega šolskega leta otvori prvi razred deške in in dekliške nemške ljudske šole, in da se bodo razredi potem nadaljevali. Skrbelo se je za šolske prostore in učitelje. C. kr. mestni šolski svet meni, da bi se nove nemške šole toliko časa ne zmatrale

samostojnimi, dokler se ne otvori tretji razred. Dotle naj bi deška nemška šola bila pod vodstvom prve mestne deške ljudske šole oziroma mestne dekliške šole. Tak arangement bil bi mestni občini Ljubljanski, oziroma normalno-šolskemu zakladu v korist, ker bi ne bilo treba precej plačevati stanarine za vodjo, oziroma voditeljico nemške šole. Mestni zastop vzame poročilo na znanje.

Odbornik Valentinčič poroča v imenu šolskega odseka o dopisu kranjske hranilnice v Ljubljani glede neke zamene učnih sob c. kr. velike realke. Poročevalec pravi: Kranjska hranilnica naznanila je dne 3. julija t. l. mestni občini, da namerava društvo „Deutscher Schulverein“ že početkom letošnjega leta ustanoviti v Ljubljani četvero-razredno deško ljudsko šolo z nemškim poučnim jezikom, ter da se bo letos otvoril 1 in 2. razred. Glede ustanovitve te šole po nemškem „Schulverein“ sklenila je kranjska hranilnica v svojem občnem zboru dne 2. junija t. l.:

1. da ona nemškemu „Schulverein“ preskrbi potrebne šolske prostore, šolsko opravo in druge učne pripomočke, proti temu, da se v tej šoli tudi slovenski jezik kot neobligatni predmet poučuje;
2. da društvu „Deutscher Schulverein“ dá podpore in sicer za 1885. leto **1400 gld.** in za 1886. leto **3500 gld.** in
3. pooblašča hranilnično ravateljstvo, da potrebne prostore preskrbi v poslopji c. kr. velike realke, ter da potrebno šolsko opravo in učne pripomočke iz rezervnega zaklada omisli.

Ta sklep občnega zbora je kranjska hranilnica na zahtevanje navzočnega vladnega komisarja naznanila tudi c. kr. deželni vladi. (Dalje prih.)

Domače stvari.

-- (Habemus papam.) Včerajšnja „Wiener-Zeitung“ objavlja imenovanje dra. Keesbacherja vladnim svetnikom in zdravstvenim referentom za Kranjsko. Mi smo že davno znali, da bode tako, kajti dr. Keesbacher priporočal in hvalil se je od gotove strani kakor „zafran“, sposobnosti mu pa tudi ne manjka, kajti ako je v svojem dosedanem poslu, kakor je sam rekel, „le uro navijal“, bode to delo tudi odslej „cum otio et dignitate“ in kar je glavna stvar, z nekoliko večjo plačo naudušeno nadaljeval. — Na dosedanje Keesbacherjevo mesto bi od neke strani radi potisnili dr. Schusterja. Zakaj? Zato, ker je — tujec.

— (Imenovanje.) Dr. Ivan Babnik imenovan je avskultantom za Kranjsko, avskultant Ivan Presker pa avskultantom za Štajersko.

— (Naš listek.) V prihodnji številki začne se povest „Za dragocenim korenem“, katero je ruski spisal A. Ja. Maksimov. Gotovi smo si, da bode našim čitateljem ugajala, kajti pisatelj predstavlja nam v tej povesti doslej nepoznan svet ob bregu japonskega morja in čudne dogodke iz življenja kitajskih pustolovcev, ki so se napotili iskat čudodejni koren „ženšen in katerih večina pogine pri tem drznem podjetji.

— (Krajcarska podružnica „Narodnega doma“ v Ljubljani) sme imenovati vspeh svojega delovanja v prvem tednu velikansk; v tem kratkem času razposlalo in razdelilo se je med narod knjižic z markami za 30.000 udov. Misel, po malih rednih, mesečnih doneskijh skladati darove za „Narodni dom“, je bila sprožena že večkrat tu in tam, ter tudi izvršena, a te male družbe zgubile so navadno veselje, ker neso našle posnemanja. Jednotne uprave in žive agitacije je manjkalo, da bi se bila izvršila ta lepa misel. Zato je pa odbor krajcarske podružnice „Narodnega doma“ to reč v svoje roke vzel. Namen osnovateljem te podružnice je, pridobiti vsacega Slovenca svojim udom. Če se to tudi ne dá tako natanko izvesti, da le vsak zaveden Slovenec svojo dolžnost izpolni ter plača toliko krajcarjev na mesec, kolikor mu je mogoče in če vsak pridobljen ud nagovori in pridobi družega uda, bode kmalu toliko mesečnih doneskov, da pride na vsacega Slovenca krajcar. Če pomislimo, kako malo je taci Slovenk in Slovencev, ki ne morejo dati na mesec krajcarja, in koliko je taci, ki lahko dajejo na mesec tudi več, na pr. 10, 20, 50 in 100 krajcarjev, smemo biti prepričani, če vsi svojo dolžnost storijo, da imamo v teku leta 100.000 gold. Mogoče nam je doseči tak lep vspeh, a treba je, da nihče ne zaostane v svoji narodni dolžnosti. Narodnjaki naj delujejo, da

dobi vsako mesto, vsaka vas in vsako selo ne le po jednega poverjenika, ampak po več. Narodna društva, slovenska duhovščina, razumništvo in slovenski dijaki naj nas podpirajo, kolikor je v njihovi moči, in kmalu imeli bomo ponosni „Narodni dom“. Ker v mestih in bolj premožnih krajih udje pristopajo, ki na mesec po 10 do 100 krajcarjev plačujejo, izdal je odbor knjižice z desetkrajcarskimi markami. Toraj, dragi sorojaki! vsak, ki bere te vrstice, oglasi naj se poverjenikom podružnice, in doposlala se mu bode brezplačno poverjeniška knjižica z jedenkrajcarskimi, ali pa, če želi, z desetkrajcarskimi markami. Naslov se glasi: Krajcarska podružnica „Narodnega doma“ (dr. Josip Staré v Ljubljani).

— (Nunska šola v Ljubljani) imela je koncem šolskega leta 805 učenk, od katerih jih je 157 dobilo odliko, 466 prvi red, 169 pa dvojke. 13 učenk se ni izprašalo.

— („Tisočletnica Metodova“) je naslov novi knjižici, katero je spisal duhoven Ljubljanske škofije, izdal in založil pa odbor za priredbo vlaka na Velegrad in v Prago. Knjižica stoji le 10 kr. in čisti donesek je namenjen društvu sv. Cirila in Metod. Knjižica ima 32 stranij in tri slike: Sv. Ciril in Metod, Smrt sv. Metod in Velegrad. Kar se vsebine tiče, zagotavljam čitateljem, da jo bode vsakdo s pridom in z veseljem čital, kajti pisana je s toliko gorečnostjo, v tako pristnem slovanskem duhu, da se sme trditi, da kaj jedakega o sv. blagovestnikih slovanskih še ni bilo v našem slovstvu. Osobito prikladna je knjižica ta kot darila naši mladini, kot spomin na tisočletnico, zatorej naj bi jo rodoljubi marljivo naročali in širili v svojih krogih. Odličnim rodoljubom po deželi razposlalo se je več izvodov v blagovoljno razprodajo. Skupilo naj blagovolijo poslati odboru za priredbo vlaka v Prago, ali pa našemu, ali „Slovanovemu“ upravnistvu.

— (Odbor „Slovenskega pevskega društva“) ima dne 26. t. m. v Ptujski Čitalnici svojo redno sejo s sledečim dnevnim redom: I. Prečitanje zadnjega zapisnika. II. Poročilo draštvenega vodstva. III. Dopisi in poročila poverjenikov. IV. Določba vsporeda za letošnji veliki zbor v Celji. V. Slavnostni odbor. VI. Nasveti. P. n. gg. poverjeniki so prošeni naj skrbijo, da se odboru v kratkem naznanijo posebne želje itd. slavnih udov, da se pravočasno lahko kaj določi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 22. julija. „Morning Post“ izvedela je, da se je zadnje dni neprestano brzojavljalo mej Salisburyjem in Thorntonom, mej Staalom in Giersom. Ruska vlada doposlala je nove predloge o afganskem vprašanji.

Pariz 21. julija. Iz Ardes-a (departement Puy de Dome) se brzojavlja, da je bila ondu strahovita eksplozija petrolejskih sodov in zabojev s smodnikom. Več oseb je izginilo. Število mrtvih in ranjenih še neznano.

Gastein 21. julija Nemški cesar pripeljal se je ob 6. uri zvečer. Namestnik, deželni glavar in župan pozdravili so ga, občinstvo pa simpatično vsprejelo.

Peterburg 20. julija. Letina ni povoljna. Na jugu začela se je žetev ozimne, pridelek bode le srednji, jaro žito pa menda povsod slabo.

Madrid 21. julija. Včeraj na Španjskem 2188 ljudij za kolero zbolelo, 873 umrlo.

London 21. julija. „Times“ poročajo iz Washingtona: Državni tajnik Bayard preklical je imenovanje Jonasa ameriškanskim konzulom v Pragi.

Kajira 21. julija. Kapiten Chermiside brzojavlja: Ustaši napali so v 15. in 16. dan junija z veliko silo predmestja v Kasali. Posadka zavrnila jih je po hudem boji. Ustašev 3000 mrtvih. Posadka priplenila je 1000 volov in ovac in 700 pušk. „Bosphore Egyptienne“ objavlja pismo mehanika, ki je v Berber ubežal in v tem pismu trdi, da Olivier Pain živi in da je sedaj v Berberu.

Razne vesti.

* (Originalno pismo Mahdijevo.) — V arabskem časniku, ki izhaja v Kajiri, bilo je natisnjeno sledeče Mahdijevo pismo: „Mohamed Ahmed, po milosti božji in volji naroda črni prorok islama, našemu ljubljenu razširjevalcu resnične besede, naznanja: Ko dobiš te vrste, moraš jih takoj natisniti v svojem listu, ki se tako čišla in tako malo stane v zmagovitem mestu (Kajiri) in ga tako objaviti vsemu svetu. Danes sem dobil pisma iz dežele slamoglavcev (Evrope) razna poročila, katera so

me spodbudila ne le nadaljevati svojo misijo, ampak razširiti svoje zmagovito vojevanje proti severu, prisvojiti si s pomočjo Najvišjega Egipt, ki je že tako moj po pravu zavojevatelja, in tako z jednim samim udarom rešiti egiptovsko vprašanje. Jako verjetno je, da kmalu prisvojim mesta Kassalo, Dongolo in Vadi-Halfo in zato pošljem program, kateri hočem izvršiti, ko pridem v zmagovito mesto (Kajiro). Evo program: 1. Vsi neverniki, ki bodo še tamkaj ali pa v Aleksandriji, morajo postati mohamedanci, ali pa bodo pobiti; 2. vsi naslovi bejev, paš, kateri so se poslednji čas tako zlorabili, bodo odpravljani; 3. vse službe, katerih število se bode jako zmanjšalo, se bodo izročevale le vernikom, kateri znajo arabski čitati in pisati in so zadovoljni z zmernim življenjem; 4. vse uniforme in akademiške obleke se bodo odpravile; 5. vsaka lastnina, živa ali neživa, pametna ali neumna, premakljiva ali nepremakljiva bode občna; 6. kapitulacije se bodo odpravile, konzuli odposlali, sodišča zaprla, odvetniki, sodniki in zapraviljci se bodo izgnali; 7. vsi časopisi, pravnopravnih in nevernikov, se bodo uničili, razun tvojega, ki bode moral prinašati podobe in izhajati 7 arabskih; 8. vse evropske šole, zlasti one, ki pripadajo katoliški ali protestantski propagandi se bodo odpravile; 9. oficijalni jezik mora biti arabski ali sudanski, zakon pa samo sveto pisanje; 10. vsak vojak mora biti Egiptčan ali Sudanec; 11. Evropeci, kateri bodo potem še hoteli ostati v Nilovi dolini, bodo plačevali davek po teži njih telesa; 12. vsi krediti namenjeni Evropcem, dali se bodo narodu, vsa hudobno pridobljena bogastva se bodo odvzela v prid države. To je dvanajst poglavij organičnega zakona, katerega upeljem, ko pridem v zmagovito mesto. Prosim te ljubljenski sin v proroku, objaviti ga v svojem resnicoljubnem listu, da bi vsak zvedel in se pripravil za tak red. Objemam te in ti pošljem visokosveti blagoslov Allaha.

Mohamed-Ahmed.

Uspešni pokladki. Odrpne rane vsake vrste, pri-sajane otekline, ulesa ozdravi naglo Moll-ovo „Franco-sko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (11—5)

Tužci:

21. julija.

Pri **Stonu**: Vodničar, Fischer z Dunaja. — Schindler iz Linca. — Dercani z Dunaja. — Moschondi iz Trsta. — Levandovsky iz Zagreba. — Cenoni iz Gorice. — Dr. Bauer, Schuch iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

18. julija: Feliks Lerch, pilarjev sin, 6 mes., Sv. Florijana ulice št. 32, za katarom v črevesju. — Jakob Dolinar, delavec, 44 let, Vegove ulice št. 3, za plućnim emfizemom. 19. julija: Rozalija Pichler, zasobnega uradnika žena, 32 let, Reber št. 5, za tuberkulozo v možganih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. julija	7. zjutraj	739.06 mm.	20.0° C	brezv.	obl.	0.3 mm.
	2. pop.	737.59 mm.	29.3° C	z. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	738.63 mm.	22.6° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 24°, za 4.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 22. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 85	kr.
Srebrna renta	83 „ 60	„

Zlata renta	109 gld. 20	kr.
5% marna renta	99 „ 70	„
Akcije narodne banke	871 „ —	„
Kreditne akcije	235 „ 10	„
London	124 „ 90	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 89	„
C kr cekini	5 „ 88	„
Nemške marke	61 „ 30	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 167	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 05	„
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 10	„
„ papirna renta 5%	92 „ 60	„
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104 „ —	„
Dunava reg srečke 5%	100 gld. 116	„
Zemlj. obliq avstr. 4% zlati zast. listi	124 „ —	„
Prior. obliq Elizabetine zapad. železnice	114 „ 80	„
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	106 „ 25	„
Kreditne srečke	100 gld. 178	„
Rudolfove srečke	10 „ 18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 97	50
Tramway-društ. velj 170 gld a v.	194 „ 20	„

Karol Friderik državni grof Lanthieri
à Paratico,

c. kr. nadporočnik izv. sl.,

javlja s tem v svojem in v imenu svoje rodbine vsem prijateljem in znancem žalostno vest o pre-zgodnji smrti ljubljene hčere

MARIJE HELENE,

katera je danes po kratkej a hudej bolezni v 5. letu svoje dobe se s tega sveta ločila.

V Vipavi, v 20. dan julija 1885. (439)

Namesto vsakega posebnega naznanila.

Št. 11.939.

(432—2)

Razglas.

Zaradi oddaje del pri napravi glavnega kanala na Poljanskej cesti se bode pri mestnem magistratu dne 25. julija t. l. ob 10. uri dopoldne v mestnej dvorani vršila pismena dražba.

Dotični načrti, pogoji in proračuni so ob navadnih uradnih urah v prostorih mestnega stavbin-skega urada vsakemu na razpolaganje.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 18. julija 1885.

Župan: Grasselli.

Provizijski potniki
za prodajo kmetijskih strojev
se iščejo.
(438—1)

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Pri podjetji **Munkacs-Beszkiderske železnice v Munkacsu**
(Zgornje Ogersko) **dobé** dobri

kamnoseki, kamnolomei in minérji

za delo na trdem peščeniku **stalno** in **dobro** plačano delo. — Ako se jih zbere najmanj 30 mož, dobé znižano vožnino pri avstro-ogerskih železnicah, ako se 24 ur poprej oglašé.
(437—2)

Oglas.

(419—4)

Hrvatsko pjevačko društvo „Kolo“ iznajmljuje počenši 1. listopada 1885

prostorije opredeljene za gostiono

u ulastitoj novosagradjenoj kući na Sajmištu u Za-grebu, u koju svrhu pozivlje gg. gostioničare, koji bi te prostorije v najam uzeti htieli, da svoje po-nudbe do 1. kolovoza ove godine podnesu i uruče g. **Franji Ardoldu**, javnomu bi-lježniku u Zagrebu, Gajeva ulica. Poblizji uvjeti mogu se uviditi svaki dan kod g. Fr. Ardolda.

Odbor hrv. pjevač. društva „Kolo“.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, me-dicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodec, omedlevici, glavobolu, trebuholju, zasliženju, želodčnej kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zapretju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepri-cajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarnj Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—57)

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skažen-em želodecu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja.

Malinevec

(402—3)

prima kvalitete, iz najboljših štirskih gorskih malin in z odlično aromo. S svežo vodo in nekaterimi kap-ljami Hallerske kisline zmešan je odlično sredstvo proti vročini, navalom krvi in slabemu želodecu in okrepujoča zdravilna pijača non plus ultra. 1 kilo 80 kr., 1/2 kilo 40 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Piccoli-eva esenca za želodec,

katero pripravlja **G. PICCOLI**, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodecu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premen-javno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—14)

Cena steklenic 10 novo.

Svarilo pred ponarejanjem!

Mesto

se

MATTONI'S
GISSHÜBLER
reinst
alkalischer
SAUERBRUNN

občinstvu pogostem druga voda v Giesshüblerskih in družih steklenicah sleparsko prodaja kot pravi Giesshübler, večkrat še po višjej ceni.

Samo **točno** pazenje na **nepokvarjen** originalni zapor, I^a zamašek z **na strani užganim** **MATTONI'S** in postavno va-rovani napisni listek „Mattoni's Giesshübler“ more obvarovati pred sleparijo in škodo.

Konstatovana ponarejanja se bodo po novem obrtnem redu sodniško zasledovala ter objavila imena ponarejalcev; kupovalci moje kisline se v lastnem interesu prosijo, naznaniti mi take slučaje.

(422—2)

HEINRICH MATTONI, Giesshübl-Puchstein.